

Furtună

Ina M.

Un vuiet cuprinde timpanul subțire,
Un gând leșinat revine-n simțire...
Iar tună și-un fulger înfige în ochi
Puzderii de așchii desprinse din trunchi
De arbore- stâncă căzut din furtună,
E noapte în minte și mintea-i nebună.

În picurii rezezi, puternici și reci
Furtuna plesnește cu forță un bici,
E rupt gândul slab și agonizează
În mintea pustie ce nu mai e trează...
Furtuna slăbește dar și se-ntetește,
Paița din gândul bolnav...chicotește!